

[Freddy Madsen.]

at hjælpe de unge, som kastes ud i arbejdsløsheden.

Og så til slut bare en detalje i sagen. Selvfølgelig indeholder jo beviset på, hvad vi var nogle stykker der sagde — og her er jeg for en gangs skyld enig med fru Gerda Møller — nemlig at det, at man ikke gjorde faget tysk obligatorisk i folkeskolen, var en fatal fejltagelse, og nu skal man altså til at lappe på det hen ad vejen.

Anrfast (CD):

Efter debatten om det 10. og 12. uddannelsesår var der vist ingen her i salen, der var i tvivl om, at centrum-demokraterne betragter gymnasiet med særlig interesse. Vi finder, det er en skole, der fremfor nogen anden skal være målrettet mod de længerevarende uddannelser, en skole for dem, der har sat sig det mål netop at bruge gymnasiaårene til at gøre sig studieegnede, læsevante og selvstændigt arbejdende. Af samme grund er vi meget betænkelige ved de ændringer, som undervisningsministeren her har foreslået, særlig med henblik på optagelseskriterierne, og jeg kan da lægge de 4 stemmer til dem, som faktisk i øjeblikket tilkendegiver for undervisningsministeren, at hun har et flertal imod sig for sine tanker.

Det er jo allerede omtalt, hvad der før har været, og hvordan det fremtidig bliver, når man skal ind i gymnasiet, altså forældre og elever skal afgøre det, men jeg ser jo dog, at man i hvert fald har indført kravet om, at der skal være tyskundervisning. Der bliver jeg nødt til at sige, at der jo var et par medlemmer af vores gruppe, der påpegede, at netop frivillig tyskundervisning ville føre til, at man kunne risikere at stå med studenter, som aldrig havde lært tysk. Det forhindres jo nu, men til gengæld må man altså i realiteten erkende, at vi er tilbage dertil, hvor der stiles mod et gymnasium allerede fra 7. klasse, hvor tyskundervisningen tager sin begyndelse.

Jeg kunne have lyst til i denne forbindelse at henvise til, at en nylig undersøgelse, der er foretaget i Århus, viser, at 90 pct. af de elever, der skal til efter sommerferien, allerede har valgt tysk. Det er altså en restgruppe på 10 pct., der benytter sig af det, ministeren skaffede mulighed for. Vi kan jo så vurdere, om det havde været gavnligt at

få de sidste 10 pct. af disse elever med, eller om man skal være glad for, at de ikke skal tvinges til at læse tysk. Måske fortryder de det en dag.

Ministeren skriver i sine bemærkninger, at de ændringer, som er foreslået her, næppe vil betyde andet i de første år, end at der kommer 1.000 nye elever. Det skulle altså i virkeligheden være de elever, som hidtil er blevet erklæret for ikke-egnede, som så altså alligevel skulle kunne komme i gymnasiet. Men kigger vi på dem, der er egnede eller måske egnede, og som er kommet i gymnasiet i dag, ja, så har vi fået oplyst — jeg ved ikke, om ministeren kan bekræfte det — at frafaldet i løbet af gymnasieårene ligger på ca. 6 pct., og alene det første år er det på 3 pct. Jeg ved ikke, om man kan danne sig noget skøn over, hvor meget de 1.000 nye elever, som man vil give fri adgang, vil forøge denne procent. Jeg synes, at alene det, at 6 pct., hvilket jo svarer til et sted mellem 300 og 400 og senere måske 500 og 600 elever, må falde fra, er nok så alarmerende. Jeg er altså ikke nogen tilhænger af, at vi skal åbne yderligere, for disse, der falder fra — der kan naturligvis være mange grunde — må jo have siddet som en tung ende i de gymnasieklasser, hvor de var.

Det kan godt være, at dette fortæller meget mere om, hvordan man har anvendt disse betegnelser „mindre egnede“ eller „egnede“, men det fortæller i hvert fald, at der er fejlskøn, og det kunne egentlig være interessant at se, om disse fejlskøn er foretaget af bestemte skoler, som har ligget under for pres fra eleverne og forældrene. Det kunne egentlig være interessant at se, for det eneste værn, rektor må have haft over for eventuelle skoler, der således førte elever ind, det måske kneb for at følge med i virkeligheden i ræset, eller hvad man vil kalde det, var jo netop, at han forlangte optagelsesprøve, og det er den, der nu bliver afskaffet.

Vi er ikke trygge ved dette. Vi er bange for, at gymnasiet på den måde vil blive en opbevaringsanstalt, eller skal vi kalde det en højere pigeskole for begge køn, hvor man altså kan bruge nogle år som motivationsperiode i stedet for at være mellem folk, der arbejder energisk på at gøre sig studieegnede. Det er selvfølgelig generøst at åbne portene på vid gab, men det er jo vort ansvar at sik-